

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 5189 van 19 december 2007
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Sri Lankaanse nationaliteit, op 24 augustus 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juli 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 november 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. DASSEN loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1 Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en van origine Tamil te zijn, afkomstig uit Ilawalai in het district Jaffna. Op 22 april 2003 beviel u er van uw dochter Eyailya. U verliet Sri Lanka eind november 2005 en diende hier op 28 november 2005 een eerste asielaanvraag in. Uw beroep tegen de negatieve beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd op 12 mei 2006 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) verworpen. U diende beroep in bij de Raad van State, in deze zaak is nog geen uitspraak gedaan. Op 19 april 2007 werd u naar het gesloten centrum te Merksplas overgebracht.

U diende er een tweede asielaanvraag in op 27 juni 2007. U haalde als nieuwe elementen de slechte algemene situatie in uw land van herkomst aan. U vreest in Sri Lanka vermoord te zullen worden, net als uw schoonbroer Kandiah in 1989 en een neef van uw schoonbroer datzelfde jaar. Beiden werden toen om onbekende reden door het Sri Lankaanse leger gedood. Tevens vreest u opnieuw gearresteerd te worden aangezien u voor uw vertrek uit Colombo al gedurende 3 dagen eens werd opgesloten.

U legde ter staving van uw asielaanvraag volgende documenten voor: een kopie van uw identiteitskaart, een brief van een advocaat uit Sri Lanka, een krantenknipsel over de moord, een klacht ingediend door uw zus in 1989 en een brief van haar gericht aan het dorps hoofd."

2 De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1 De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Er dient te worden opgemerkt dat u er in de loop van uw asielaanvraag niet in bent geslaagd aannemelijk te maken bij eventuele terugkeer naar uw land van herkomst een gegronde vrees te hoeven koesteren voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U keerde na het afsluiten van uw vorige asielaanvraag niet terug naar Sri Lanka en haalde als nieuwe argumenten de verslechterde veiligheidssituatie in het land aan (verslag CGVS p. 2-3). Door deze slechte situatie vreest u eveneens het slachtoffer te zullen worden van een aanslag, aangezien momenteel veel moorden en gewelddaden gebeuren in uw land van herkomst (CGVS p. 5-6). U baseerde uw vrees hoofdzakelijk op een vermoeden, afgeleid uit de vaststelling dat het conflict in het noorden en oosten van het land is heropgeflakkerd. U vermeldde geen concrete elementen die aanduiden dat u daadwerkelijk een ernstig en reëel risico loopt om vermoord te worden. U haalde in uw tweede asielaanvraag plots aan dat u een groter risico loopt aangezien uw schoonbroer en diens neef in 1989 door het Sri Lankaanse leger werden vermoord (CGVS p. 3-4, 9). Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat u nooit in de verklaringen die u tijdens uw eerste asielaanvraag aflegde deze moorden heeft aangehaald (zie verslagen eerste asielaanvraag). Dit is op zijn minst bevreemdend te noemen aangezien deze al in 1989 gebeurden en u in uw eerste asielaanvraag dan ook deze moorden kon vermelden. Bij confrontatie met deze vaststelling kon u geen verklaring bieden voor het feit dat u nooit eerder over deze moorden sprak (CGVS p. 10). Bovendien gebeurden deze moorden bijna 20 jaar geleden en hebt u dan ook niet aangetoond dat een verband bestaat met het risico op vervolging of op ernstige schade dat u momenteel zou lopen bij terugkeer naar Sri Lanka (CGVS p. 5). Waarom uw schoonbroer en zijn neef door het leger vermoord werden kon u evenmin verduidelijken, u beweerde dat ze zonder reden werden gedood (CGVS p. 3-4). U voegde eraan toe dat uw schoonbroer zelf niet actief was voor een verzetbeweging (CGVS p. 3). Uit de documenten die u over de dood van uw schoonbroer voorlegde is trouwens niet duidelijk door wie hij zou vermoord zijn: de brief van uw advocaat vermeldt dat hij werd gedood door de Tamilgroepering "EPRLF" (Eelam People's Revolutionary Liberation Front), en in de klacht die uw zus indiende staat vermeld dat ze niet weet wie hem doodde (zie documenten).

Als bijkomend element waarom u niet terug kan naar Sri Lanka haalde u uw 3 dagen durende opsluiting tijdens uw verblijf in Colombo in 2005 aan (CGVS p. 6; CGVS eerste aanvraag p. 2, 7). Deze kortstondige detentie volstaat echter niet om te besluiten dat u bij terugkeer naar Sri Lanka opnieuw zou worden opgesloten of dat u van activiteiten voor een verzetbeweging zou worden verdacht. U werd immers zonder verdere rechtsgevolgen weer vrijgelaten (CGVS eerste aanvraag p. 7). Uit uw verklaring blijkt dat u zou zijn vastgehouden omdat u niet in het bezit was van het juiste attest dat uw verblijf in Colombo kon rechtvaardigen, en dit omdat u het zelf niet nodig vond om dergelijk attest te halen (CGVS p. 6-7). Deze detentie kadert dan ook eerder in de algemene veiligheidsmaatregelen in het land waarbij zowel Tamils als niet-Tamils gecontroleerd worden, zoals uit informatie blijkt waarover het CGVS beschikt.

U hebt onvoldoende aannemelijk gemaakt geen beroep te kunnen doen op het intern vluchtalternatief naar Colombo. U beweerde schrik te hebben om naar Colombo terug te keren gezien de slechte situatie die daar heerst (CGVS p. 9-10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd kan worden afgeleid dat de verschillende verdwijningen en moorden die recent in Colombo gebeurden niet te wijten zijn aan één bepaalde organisatie of belanghebbende partij. Niet alleen Tamils waren het slachtoffer van dergelijke misdaden, ook moslims en Sinhalezen. De meerderheid van de Tamilbevolking in Colombo loopt geen reëel risico op willekeurige ontvoering of moord, dit gezien het relatief kleine aantal ontvoeringen en moorden die er sinds augustus 2006 plaats vonden. Hieruit volgt dan ook dat er in Colombo geen sprake is van vervolging van modale Tamils louter wegens hun etnische achtergrond. Door bovenstaande vaststellingen, en door uw profiel van "modale", niet-politiek gelieerde Tamil is het dan ook weinig aannemelijk dat u een risico op vervolging loopt wegens een verdenking van activiteiten of lidmaatschap bij "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Bovendien heeft u een zus die al lang in Colombo woont en kan u eventueel bij haar terecht, u heeft immers nog contact en beschikt dan ook over een opvangnetwerk in Colombo (CGVS p. 7-9). Dat u naar het noorden van Sri Lanka zou worden teruggestuurd hebt u evenmin aannemelijk gemaakt. Alhoewel op 5 juni 2007 enkele honderden Tamils vanuit Colombo naar hun regio van herkomst werden teruggestuurd betrof dit slechts een eenmalig feit, waarna terugleidingen door de "Supreme Court" werden stopgezet. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd blijkt nog dat de meesten die werden teruggestuurd trouwens naar Colombo zijn teruggekeerd, de anderen zouden vrijwillig naar hun eigen dorpen zijn teruggegaan.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een eventuele terugkeer naar Colombo een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hoewel het CGVS erkent dat er in het noorden en het oosten van Sri Lanka een gewapend intern conflict is, moet toch worden vastgesteld dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit niet geldt voor Colombo. Hiervan werd een kopie aan het administratief dossier gevoegd. U hebt dan ook geen elementen aangehaald waarom u zich niet in Colombo zou kunnen vestigen om aan de oorlogstoestand in Noord-Sri Lanka te kunnen ontsnappen. Bijgevolg zijn er voor u geen redenen waarom u niet zou kunnen worden teruggeleid naar Colombo. Dit blijkt onder meer uit informatie van de Canadese Raad voor Immigratie en Vluchtelingen: volgens hen bestaat een geijkte procedure voor personen wiens asielaanvraag werd afgewezen en die worden teruggeleid naar Sri Lanka. Daarbij worden de nationaliteit vastgesteld, een verklaring afgenomen en nagegaan of er arrestatiebevelen bestaan. Wanneer de betreffende persoon op basis van zijn nationaliteit toegang heeft tot het grondgebied van Sri Lanka en er geen arrestatiebevelen bestaan mag hij of zij vrij gaan.

De documenten met betrekking tot de dood van uw schoonbroer zijn een bewijs van deze moord, maar geen bewijs van het actuele risico op vervolging of op ernstige schade dat u zou lopen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst. Uw identiteitskaart is slechts een bewijs van uw identiteit en niet van uw asielaanvraag. Bovendien is de identiteitskaart enkel een bewijs verblijf in het Noord-Sri Lanka in 1988, maar geen bewijs van uw recente verblijf (tot juli 2005) in deze regio. U verklaarde tevens een document te hebben gehad uitgaande van de politie als bewijs van uw detentie in 2005, dit legde u echter niet voor (CGVS p. 11). (...)"

3.2 Verzoekster voert aan dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden. Zij stelt dat haar identiteit vaststaat. Verzoekster verklaart dat de moord op haar familieleden, die wordt erkend door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS), aantoont hoe haar familie reeds werd behandeld, hetgeen haar angst verklaart in het huidige conflict. Verzoekster werd verstoten door haar familie en kan nergens terecht. Verzoekster verklaart over geen intern vluchtalternatief in Colombo te beschikken omdat zij daar al gearresteerd werd, een arrestatie die ze zal trachten aan te tonen aan de hand van stukken.

3.3 De bestreden beslissing stelt dat verzoekster in haar tweede asielaanvraag plots aanhaalde dat ze een groter risico loopt gezien haar schoonbroer en diens neef in 1989 door het Sri Lankaanse leger werden vermoord en merkt terecht op dat verzoekster, in het kader van haar eerste asielaanvraag, deze moorden niet heeft aangehaald en zij geen verklaring kon geven waarom ze nooit over deze moorden sprak. Dit motief van de bestreden beslissing wordt in het verzoekschrift niet betwist of weerlegd waardoor het gehandhaafd blijft. Dat in het

verzoekschrift zonder meer wordt gesteld dat het CGVS de moord op haar familieleden erkent maar niet belangrijk genoeg vindt als link met haar persoonlijke problemen, is aldus niet correct. De bestreden beslissing stelt verder dat deze moorden bijna twintig jaar geleden zouden hebben plaatsgevonden en dat zij niet aantoont dat er een verband bestaat met het risico op vervolging dat zij zou lopen bij een terugkeer naar Sri Lanka. Bovendien kon verzoekster evenmin verduidelijken waarom haar schoonbroer en haar neef door het leger werden vermoord.

De bestreden beslissing motiveert uitdrukkelijk waarom de kortstondige detentie gedurende drie dagen, waaromtrent verzoekster bovendien geen begin van bewijs bijbrengt, niet volstaat om te besluiten dat verzoekster niet in Colombo zou kunnen verblijven. De bestreden beslissing licht onder meer toe dat uit haar verklaring blijkt dat zij zou zijn vastgehouden omdat ze niet in het bezit was van het juiste attest dat haar verblijf in Colombo kon rechtvaardigen en dit omdat verzoekster het zelf niet nodig had gevonden om een dergelijk attest te halen (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 3, p. 6-7). Het CGVS oordeelde dan ook terecht dat deze aanhouding niet kan worden beschouwd als een aanwijzing waaruit zou blijken dat zij in Colombo niet over een intern vluchtalternatief zou beschikken.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster de bescherming van het land waarvan zij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil inroepen omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

4.1 Verzoekster verklaart dat de toestand in haar land van herkomst van die aard is dat zij in aanmerking dient te komen voor het subsidiaire beschermingsstatuut zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster wijst op haar persoonlijke situatie als alleenstaande vrouw en op het feit dat de mensenrechtensituatie nog verslechterd is. Tamils in Noord- en Oost-Sri Lanka hebben te lijden van vervolgingsmaatregelen van alle conflictpartijen. Tamils in en rond Colombo hebben te lijden van maatregelen van de overheid, van paramilitaire formaties en soms ook van de LTTE. Verzoekster wijst er op dat zij onmogelijk kan terugkeren naar Sri Lanka omdat zij afkomstig is van het noorden van het land. Zij verwijst ook nog naar een brief van het UNHCR en naar recente mediaberichtgeving, die werd bijgevoegd in de inventaris en die aantoont hoe gevaarlijk de situatie op dit ogenblik is in haar land van herkomst. Verzoekster begrijpt niet dat zij werd afgewezen van dit statuut terwijl ze kan aantonen dat ze uit Noord Sri Lanka komt. Verzoekster legt ter zitting een artikel uit 'Metro' neer omtrent de algemene situatie in Sri Lanka.

4.2 Uit het antwoorddocument van Cedoca (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 12, "Landeninformatie") en voor iedereen toegankelijke publieke bronnen blijkt dat er in de noordelijke en oostelijke provincies van Sri Lanka momenteel een gewapend conflict is. De situatie in de hoofdstad Colombo is daarentegen niet van die aard dat elke Tamil, louter omwille van zijn etnische origine, een reëel risico op ernstige schade loopt. Zakenmannen, politieke figuren, pro-Tamilactivisten en journalisten kunnen het doelwit zijn van gewelddadige acties (UNHCR, *Position on the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka*, december 2006, UNHCR Refworld, http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain?_docid=459a1fcb2). Het zijn hoofdzakelijk gegoede zakenlui, zowel van Tamil-afkomst als Moslims, die een risico lopen om slachtoffer te worden van ontvoeringen welke enkel de financiering van de Tamil-strijders tot doel hebben en losstaan van de politieke overtuigingen van de slachtoffers (International Crisis Group, *Sri Lanka's Human Rights Crisis, Asia Report N°135*, 14 juni 2007, <http://www.crisisgroup.org/home/index.cfm?id=4896&l=1>). De veiligheidsmaatregelen die van kracht zijn in Colombo, waaronder systematische veiligheids- en identiteitscontroles, en waarbij vooral na bomaanslagen strenge veiligheidsmaatregelen worden genomen, gelden ten aanzien van iedereen. Tamils van wie betrokkenheid bij de LTTE wordt vermoed lopen een groter risico op intimidatie of arrestatie (Ministerie van Buitenlandse zaken, Nederland,

Ambtsberichten, *Algemeen Ambtsbericht Sri Lanka*, april 2007, <http://www.minbuza.nl>). Voor personen wiens asielaanvraag afgewezen werd en die gedwongen dienen terug te keren naar Sri Lanka, kan worden vastgesteld dat er door de autoriteiten een geijkte procedure gevolgd wordt. Slechts indien er tegen de teruggeleide persoon een arrestatiebevel bestaat of indien deze persoon in het verleden reeds door de autoriteiten verdacht werd omwille van banden met het LTTE, loopt hij het risico bij aankomst gearresteerd te worden, zoniet is hij of zij vrij om te gaan (UK Home Office, *Country of Origin Information Report Sri Lanka*, 15 november 2007, p. 171-174, <http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs07/sri-lanka-151107.doc>).

Het ter zitting neergelegde artikel uit 'Metro' van 3 december 2007 doet geen afbreuk aan het voormelde.

Gelet op het bestaan van een intern vluchtalternatief te Colombo, waar verzoekster reeds eerder verbleef, is het verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 19 december 2007 door:

dhr. W. MULS, wvd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.